

ПРОИЗХОД. Британската късокосместа котка е създадена в Англия през втората половина на XIX в. чрез продължително кръстосване на аборигенни и домашни котки с персийски котки, след което е била провеждана целенасочена селекция. Стандартът е бил приет от британската котешка асоциация в края на XIX в. Днес британските късокосместа котки са разпространени из целия свят.

СТАНДАРТ НА ПОРОДАТА. Тялото на британската котка е средно голямо, пропорционално развито и отлично замускулено. Има широк и добре развит гръден кош. Главата е широка, с масивна широка муцуна и закръглени бузи, които придават на главата формата на преобърнат трапец. Подбрадието е дебело, но не трябва да изпъква. Носът е широк, прав и недълъг. Ушите са малки, като краищата им са леко закръглени. Очите са широко поставени, големи, с овална форма и са обагрени с меден или тъмнооранжев цвят. Оцветяването им трябва да бъде чисто и ясно, в никакъв случай размито, без следи от зелен и жълт цвят, които не се допускат. Шията е къса и здрава. Крайниците са масивни и къси, с развита мускулатура и с дебели овални лапи. Опашката е средно дълга, пропорционална на тялото, в края леко закръглена. Космената покривка трябва да бъде блестяща, плътна. Има плътно подкосмие, което по дължина е еднакво с покривните косми. Окраската на козината е разнообразна: еднотонна (всички признати цветове); мраморна; сребристо-мраморна; агути (серия таби); петниста (всички признати варианти); двуцветна (всички признати варианти); костенуркова и костенуркова с бяло (всички признати варианти); опушена; чинчилова; сребристо-затъмнена. За недостатъци се смятат отделни бели косми на основната окраска, кафяви и червени оттенъци, ивици или типинг, нееднородност в окраската, както и по-светло подкосмие от покривните косми. При много от британците, за получаване на нови цветове са кръстосвани с други породи котки - персийска, екзотична, шотландска клепоуха и европейска късокосместа. Такива британски котки трябва да бъдат с експериментални родословия и не се препоръчва племенна работа с тях. За чистопородни се смятат котките, на които в родословията родителите и дедите са само британски котки.

Особености в стандартите на най-разпространените британски котки:

Британска синя котка. Най-разпространения цвят при породата - сиво-син цвят, който се допуска да бъде в различни оттенъци на синьото, като най-предпочитана е

светлосинята окраска. Обагрянето на козината трябва да бъде чисто, равномерно, без бели или с друго оцветяване косми.

Британска бяла котка (с 3 варианта - синеока, оранжевоока и с разноцветни очи). И трите породи по екстериорни особености приличат на британската синя котка, но окраската на козината им е тебеширенобяла, без каквито и да е оттенъци на друг цвят. Кожата на муцуната и възглавничките на лапите са обагрени в розово. При малките котета понякога се забелязват черни, сини, червени или кремави петна на главата, които в зряла възраст изчезват. Цветът на очите при британската бяла синеока котка е тъмносин, а при британската бяла оранжевоока котка медночервен или тъмнооранжев. Британска черна котка. По външни форми и белези прилича на британската синя котка, но козината задължително трябва да е в наситеночерен цвят. Всеки косъм от тялото по цялата си дължина трябва да има еднакъв черен оттенък, без никакви нюанси на ръждивомедно, бели петна или зачатъци на друг цвят. Кожата на муцуната и възглавничките на лапите са черни, а очите са медночервени или тъмнооранжеви. При малките котета понякога до 5-6-месечна възраст се забелязва неопределено оцветяване на козината, но в зряла възраст всички признаци на наследствено затвърдения черен цвят на породата се проявяват напълно.